

Still funky but

Funky Butt:
Shakin' da butt
Schmell

Umiskjennelig «Funky Butt» med tuba i bønn og modernisert dixieland på toppen. Likevel en slags fornyelse med mer bruk av orgel og Rhodes el. piano som spriter opp de kjente klangerne. Spennende låter med overraskende arrangement, takt-skifter og mye mer.

Anders Aarum på piano/orgel bidrar sterkt til å modernisere musikken som ellers fort kan bli noe ensformig med sitt særegne lydbilde. Kåre Nymark glitrer både som trompeter og låtskriver. Dette er 4. skiva til bandet. Den er veldig bra, men de bør ta en tur i tenkeboksen for å se om de kan komme opp med noe nytt til neste utgivelse. Det blir bare litt overdose funky innimellom!

Christen Ringnes

Jazz på det jevne

Majken
Comes Love
Park Grammofon

En grei plate med Majken Christiansen som vokalist og leader. Hun har med seg en kvartett bestående av bl.a Frode Kjekstad gitar og Tore Sandnæs på piano. De framfører mainstreamjazz med flere sviskelåter uten at dette løfter musikken i vesentlig grad. Det er lite originalitet og det skorter litt på både entusiasme og spilleglede. En latino up tempo versjon av «Over the Rainbow» hjelper så lite. Musikken er OK framført og sikkert grei å høre en kveld live med en stor kald en på bordet, men på plate blir det rett og slett kjedelig i lengden.

Christen Ringnes

Vakkert Requiem

Iver Kleive:
Requiem
Kirkelig Kulturverksted

Iver Kleive har alltid gått egne veier og laget musikk på tvers av konvensjoner. Da han mistet sin sønn i 1997 skrev han en del av det som nå endelig har blitt hans «Requiem». Den dagen han skulle skrive videre på dette verket var 11. september 2001. Som han skriver i omslaget har det vært mange som har mistet sine nærmeste både i Irak og andre urolige områder på kloden og følt meningsløsheten ved dette. Kleive har som han sier vært gjennom en «kvalmende prosess» for å gjennomføre dette storslagne verket som han har tilegnet sin sønn Alexander, ofrene fra 11. september og alle soldater som kommer hjem i kiste. Innspillingen er gjort i konserthuset i Ljubljana med Oslo Bach-kor og kammerkoret Mimas. Solister er mezzosopran Marianne E. Andersen og baryton Trond Halstein Moe. Det er heftig men samtidig vemodig og vakker musikk som kan brukes av alle som trenger en stund til ettertanke og trøst. Han avslutter med «Lux aeterna eller Ewig lys. Da virker det

Klar, ferdig, «Go!»

Han rullet Billboard-lista og markerte seg i Hollywood før fylte 20. Men r&b-stjerna Mario mener han å mye å bevise med «Go!».

Emil L. Mohr

Albumet ved samme navn er omsider sendt til pressing. Omsider, for lanseringen er blitt forskjøvet så mange ganger at selv opphavsmannen har mistet oversikten.

– Det var ikke ferdig. Jeg var ikke fornøyd med prosjektet. Da jeg endelig kom i mål, var ikke plateselskapet klart til å trykke på knappene, forklarer Mario Dewar Barrett per sprukken mobillinj fra hjemstedet Baltimore.

– Nå er det 11. desember som gjelder. Og det blir som med jula – datoen kan ikke endres, lover han.

Stjerneport

Smakebiten «How Do I Breathe» har rukket å godgjøre seg desto mer på radio og video. Den er produsert av norske Stargate, en forsamling Mario har mye pent å si om.

– Wow! Kompis! De gutta har alltid noe nytt på gang –

alltid noe fresht. De har fantastiske ører. Jeg regner dem som helt på toppen av bransjen. Vi har gjort mye bra musikk sammen, skryter han på vegne av fellesskapet.

«Go!» som sådan mener han rommer det meste innen r&b-feltet.

– Det handler om masse forskjellig. Det handler om å ha det gøy – om å være 21. Det er lidenskapelig, personlig, sjel- og meningsfylt, med masse innhold. Ellers tror jeg det er glattere, mer kjekkas, enn de forrige tingene.

Prioriterer

Til tross for sin unge alder har Mario pådratt seg en bemerkelsesverdig CV. Om han var vel fersk på debuten i 2002, holdt oppfølgeren «Turning Point» (2004) det tittelen meldte. Singlen «Let Me Love You» regjerte Billboard-lista i ni påfølgende uker, noe som blant annet betalte seg i form av filmoppdrag. I vårens ghetotodrama «Freedom Writers» var den doble Oscar-vinneren Hillary Swank motspiller.

Ikke at Mario tenker mye på Hollywood om dagen.

– Det går greit. Jeg får stadig manuskrifter til gjennomsyn. Men skiva er og blir hovedprioritet, bedyrer han på denne siden av senhøstens

promoturné til Europa.

Vil vokse

Snoop Doggy Dogg, Tupac Shakur, Stevie Wonder, Marvin Gaye, Queen Latifah, Boyz II Men: Der har du noen av referansene Mario liker å flutte seg med. Han vedgår at det er et stykke igjen ennå.

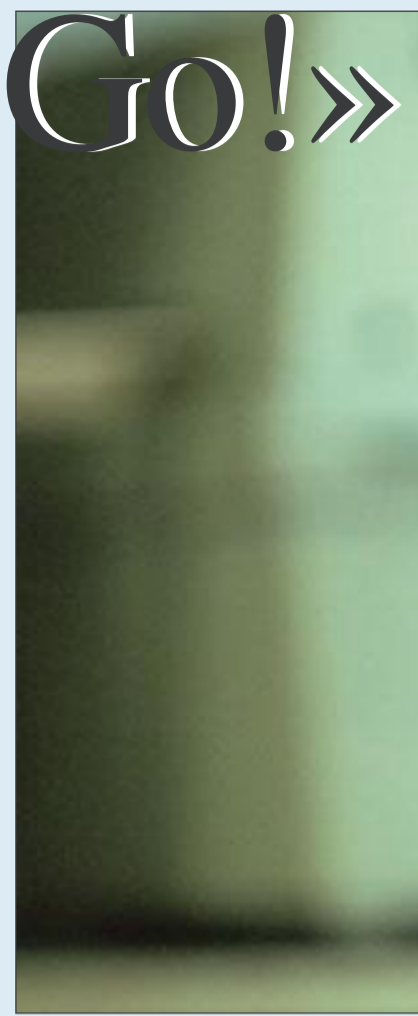
– Jeg har fremdeles mye å bevise. Eller rettere sagt – jeg har fremdeles mye å utrette. Du skal ha mange hits under beltet før du havner i det selskapet.

Det er derfor den gode Mario sper på solokarrieren som låtskriver for artistkolleger som Jennifer Lopez og Chris Brown.

– Ambisjonene mine er å lage flotte plater, kompis. Jeg vil vokse videre. Jeg vil endre musikkhistorien, forteller han ubeskjeden.

Stemmerett

Ifølge egne nettsider sysler han også med en plan om å bli «the voice of a generation». Muntlig utdyper han at det handler mest om å kunne representere et forbilde for upriviligerte håpefulle. For ikke lenge siden befant han seg blant dem. Historien om hans enslige, narkotikabelastede mor er for eksempel ingen hemmelighet for MTVs

HOLLYWOOD-SPIRE: Tidligere i år dukket

seerskare. – Det finnes mange drømmer der ute – masse talent. Jeg ønsker å vise mine jevnaldrende at det nytter – at alt er mulig.

Følger han politikk?

meningsløst å kaste terning.

Christen Ringnes

ABBA rester

Benny Anderssons
Orkester: 3
Mono Music

Det begynner å bli noen år siden ABBA og «Waterloo» Fortsatt kan Benny Andersson lage fengende poplåter. Her er hans eget orkester med sin CD nummer 3. På vokal har han med seg Helen Sjøholm og Tommy Körberg. Sistnevnte framfører «Fait Accompli» med tekst av, ja nettopp, Bjørn Ulvaeus Dette er trolig platas potensielle hitlåt. Ellers er det litt svensk folkemusikk, litt musikal og litt nostalgisk horn-orkester. Det er variert musikk, men likevel ikke særlig spennende. Trolig en plate som funker best i Sverige.

Christen Ringnes

God Jul i øst og vest!

The Source: of Christmas
Live
Grappa

Er du lei alle julekonserter med A og B- kjendiser som fyller norske kirker og ishaller med julesanger du har hørt hundre ganger før og stive billettpriser? Bruk heller pengene på denne CD'n! Dette er musikk som trolig ligger nærmere den musikken som ble spilt i Betle-

hem for drøyt 2000 år siden. Med Jazzgruppa «The Source» som rygggrad og utallige gjesteartister har deres julekonserter spredt glede og fred i over 10 år. Dette er en liveinnspilling fra 2005 i forbindelse med 10-årsjubileet. Alle de kjente julesviskene du kjenner fra før serveres på et overdådig fat, men i helt ny tapning. Her blandes musikkjangrer, religion og kultur. Det oser både norsk ribbe og arabisk couscous så det er en fryd. Det er mulig Prøysen rører litt på seg når han hører bandets versjon av «Musevisa» og «Romjulsdrøm», men hadde han fått vært til stede på Cosmopolite denne desember kvelden, tror jeg han hadde storkost seg.

Det deltar i alt 50 artister på den doble CD'n. De gir alt til et svært entusiastisk publikum. Høydepunktet er som vanlig «På låven sitter nissen» hvor vokalisten Cheb Hocine lenge går rundt grøten før allsangen bryter løs. 14. og 15. desember er det på nytt julekonsert med bandet i Oslo, så for alle som vil komme i ekte julestemning er det bare å dra på Cosmopolite.

Christen Ringnes

Mørkt og dynamisk

Crest Of Darkness
Give Us The Power To Do Your Evil
My Kingdom Music/Tuba

Ingar Amlien og resten av Crest Of Darkness er i disse dager ute med albumet «Give Us The Power To Do Your Evil».

For mange er Amlien best kjent fra Conception hvor han spilte bass. Crest Of Darkness, med sin til dels komplekse black metal, skiller seg ut fra mange andre band i samme sjanger. Musikken til dette bandet er ikke full fart i kjøreretningen hele tiden, den inneholder også mye fete taktskifter som til tider gjør at det hele får en progressiv følelse. Variasjonen og dynamikken er også elementer som er med på å bidra til at dette er et godt album. Crest Of Darkness har virkelig kommet seg ut av støpeskjeen i flott form, de serverer musikk med egenart og stil. Det må også nevnes at «Give Us The Power To Do Your Evil» er et velprodusert album, alle de ulike elementene i musikken høres godt i lydbildet. Trysling og tidligere medlem i Endsum, Kjell Arne Hubred, har skiftet beite og spiller nå gitar i Crest Of Darkness. Folk med interesse for denne sjangeren bør sjekke ut dette bandet!

Anders Brevig

Ambisiøs pop

Brunettes:
Structure and Cosmetics
Sub Pop/TUBA

Brunettes er en duo fra Auckland, New Zealand. De har holdt på i snart 10 år og regnes som NZ's fremste indiepop band. Nå har de fått kontrakt med velrenommerte Sub Pop og den nordlige halvkule skal erobres. «Structure and Cosmetics» er et skikkelig godt forsøk i så måte. Dette er ambisiøs og til tider ganske avansert popmusikk. Sjøl liker jeg ban-

det best når de gjør det relativt enkelt som på åpningssporet «Brunettes against bubblegum youth» (forkortet: «B.A.B.Y.») – enkel og fengende låt, men en stor produksjon. Andre høydepunkter er sterkt Eels-inspirerte «Credit card mail order» og nydelige «Small town crew». I Heather Mansfield og Jonathan Bree har Brunettes dessuten to særpregede og svært dyktige vokalist som i alle fall sjarmerer undertegnede i senk.

Per Kristian Hansen

Madrugada-rock

Charlotte & The Co-Stars:
Win Love Win
Bonnier Amigo

Tenk deg Madrugada med en kvinnelig, Sivert Høiem inspirert vokalist, og du har en nøyaktig beskrivelse av Charlotte & The Co-Stars sin musikk. Og for sikkerhets skyld er albumet produsert av Madrugadas bassist Frode Jacobsen sammen med gitaristen Alex Kloster-Jensen som har svingt øksa i både Riccohets og My Midnight Creeps. Uansett er dette et solid stykke rockemusikk, og spesielt vokalist Charlotte Jacobsen er et interessant bekjentskap. Bluesballaden «Oh my God» er ei skikkelig vokalperle og bærer bud om at hun og bandet også klarer seg utmerket når de fjerner seg fra Madrugada-uttrykket. Litt ujevnt låtmateriale, men alt i alt nok et solid album med norsk rock, på engelsk...

Per Kristian Hansen